

Autonomie (str. 25)

Hartl (2004) popisuje autonomii jako svébytnost, nezávislost a funkční samostatnost. Prvně se projevuje v období vzdoru, kdy si dítě uvědomuje svébytnost své osobnosti, poté v adolescenci, kdy se jedinec snaží zbavit závislosti na rodině, získat sebedůvěru, nezávislost a možnost rozhodovat o vlastním životě.

Výrost a Slaměník (1998) uvádějí, že za významné je považováno, je-li rodina soudržná, ovšem s respektem k autonomii každého jednotlivce. Zdravá rodina umožňuje samostatnost, osobní zodpovědnost, nezávislost na myšlení a hodnocení, ale zároveň poskytuje pocit emoční blízkosti sounáležitosti a vzájemnosti. Fungující rodina je schopna kreativně řešit situace. Právě stabilita rodiny, k níž se jedinec vztahuje ve chvílích osobní rozkolísanosti, se zdá být nejvyšší hodnotou.

HARTL, P. *Stručný psychologický slovník*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-803-1

VÝROST, J. SLAMĚNÍK, I. *Aplikovaná sociální psychologie*. Praha: Portál, 1998. ISBN 807178-269-6